

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายการส่งออกอาหารของประเทศไทย ศึกษากรณี การส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของไทยไปยังตลาด ประชาคมยุโรป
คำสำคัญ	มันสำปะหลัง
นักศึกษา	เกษม แสงซื่อ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.วิสูตร คูวานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

ยุโรปเคยนำเข้ามันสำปะหลังในปริมาณที่สูงมาก เดิมทีเดิยวเพื่อใช้ทำขนม แต่ต่อมา ส่วนมากจะนำเข้าเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ซึ่งนอกจากจะมีคุณค่าทางอาหารสูงมากแล้ว ยังราคาถูก และประหยัดกว่าอาหารสัตว์ที่ผลิตในยุโรปมาก จึงมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตอาหาร สัตว์ของฝรั่งเศส ซึ่งเป็นผู้ผลิตและส่งออกอาหารสัตว์ไปจำหน่ายในยุโรปรายใหญ่ที่สุด ฝรั่งเศสจึง พยายามหาหนทางที่จะลดปริมาณนำเข้ามันสำปะหลังจากประเทศไทยให้มากที่สุด ซึ่งภายใต้ ระเบียบของ GATT การจำกัดโควตาการนำเข้าสินค้าเป็นสิ่งที่จะต้องห้าม แต่ถ้าประเทศผู้ส่งออกเป็นผู้ จำกัดปริมาณการส่งออกของตนเองก็สามารถทำได้ ฝรั่งเศสพบว่าการรวมตัวทางเศรษฐกิจของ ยุโรปให้เป็นระบอบ “ตลาดร่วม” ซึ่งเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) ที่ต้องมีการปรับพิกัด และระบอบศุลกากรของประเทศสมาชิกให้เท่ากันทุกประเทศ เป็นโอกาสดีที่สุดที่จะทำให้สามารถ บรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้ จึงแบ่งประเภทของแท่งมันสำปะหลัง (Cassava Pallets) ออกเป็น 2 ประเภท คือ แบ่งเป็นแท่งมันสำปะหลังที่ทำจากมันเส้น (Cassava Roots) กับที่ทำจากแป้งมัน โดย กำหนดพิกัดศุลกากรสำหรับแท่งมันสำปะหลังประเภทแรกไว้ให้เก็บภาษีได้เพียง 6 % แต่ในส่วน ของแท่งมันสำปะหลังประเภทที่สองสามารถเก็บภาษีได้สูงถึง 18 % แล้ว จึงเสนอให้ประเทศไทย เลือกเอาว่าจะจำกัดปริมาณการส่งออกมันสำปะหลังไปยุโรปให้เหลือเพียง 5 ล้านตันต่อปี โดยให้ เรียกเก็บภาษีสำหรับมันสำปะหลังอัดเป็นแท่งจากประเทศไทยเพียง 6 % ไม่ว่ามันอัดแท่งนั้นจะทำ จากมันเส้นหรือทำจากแป้งมันก็ตาม แต่ถ้าประเทศไทยปฏิเสธข้อเสนอนี้ก็เสี่ยงต่อการที่อาจต้อง เสียภาษีถึง 18% โดยประเทศไทยตระหนักดีว่าในเมื่อไทยซื้อเครื่องจักรที่ใช้อัดแท่งมันสำปะหลัง มาจากฝรั่งเศส ๆ ย่อมทราบดีว่าในช่วงหนึ่งของกระบวนการอัดมันสำปะหลังออกมาเป็นแท่ง

เครื่องจักรต้องแปรสภาพหัวมันให้เป็นแป้งมันเสียก่อนจึงต้องยอมทำตามข้อเสนอของฝรั่งเศส ปล่อยให้มันสำปะหลังส่วนเกินเหลืออยู่ในประเทศไทยอย่างมากมาย ทั้งนี้หนทางออกที่เหลือ สำหรับประเทศไทยคือต้องทำตามคำแนะนำของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยนำมัน สำปะหลังส่วนเกินไปใช้ผลิตแก๊สโซฮอลล์ แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่มีปัญหาว่ามันสำปะหลังส่วนเกิน ที่จะป้อนเข้าโรงงานผลิตแก๊สโซฮอลล์นั้นมีปริมาณและความสม่ำเสมอไม่เพียงพอที่จะทำให้วิธี แก่ปัญหานี้ให้มีความคุ้มค่าอย่างยั่งยืนได้

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEM REGARDING FOOD EXPORTING OF THAILAND STUDY THE CASE OF CASSAVA EXPORTING OF THAILAND TO EUROPEAN COMMUNITY MARKET
KEYWORD	CASSAVA
STUDENT	KASEM SANGSUE
THESIS ADVISOR	PROF. DR. VISOOT TUVAYANOND
THESIS CO-ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PROGRAM IN BUSINESS LAW
YEAR	2012

ABSTRACT

Europe used to import a large quantity of cassava from Thailand. At first for making pastries and later mainly as animal feeds, which have proven to be not only very nutritious but also much cheaper and more economical than animal feeds produced in Europe and thus highly detrimental to France, which was Europe's biggest producer and exporter of animal feeds. To protect its animal feeds production industry, France sought the ways and means to curtail the import of cassava from Thailand, but it could not do so, because, under the GATT regime, limiting the quota for an import by the importing country was a non-tariff barrier, which was prohibited, but an auto-limitation of the quota by the exporting country was permissible. France found that the integration of Europe into the "Common Market", which was a customs union, that required a harmonization of the customs tariffs and regime, was its best opportunity to achieve such an objective by dividing cassava pallets into 2 categories: the one made from cassava roots and the one made from cassava flour, fixing the tariff for the first category at 6%, and 18% for the second category. Then offered 2 choices to Thailand to either choose the auto-limitation of its export quota to Europe to 5 million tons per year and be levied the import duty at only 6%, regardless of whether they were made from cassava roots or cassava flour, or declining such an offer and risked being levied an import duty at 18%. Thailand, realizing that France, from whom it had purchased the machine that turned its cassava into cassava pallets, knew that somewhere along the line in the process of turning the cassava roots into cassava pallets, the cassava roots

had to be first turned into cassava flour, was compelled to yield to the blackmail of France by self-limiting its export quota to Europe to 5 million tons per year, leaving thus a large surplus of cassava that could not be exported in Thailand. The only solution to the problem left for Thailand is only to follow the advice of H.M. the King by utilizing the surplus of its cassava products for the production of the gasohol, but, Alas!, the quantity of the cassava surplus to feed the gasohol production plants is not adequate and regular enough to make it sustainably viable for such an endeavor.